

## Antonín Měšťánek – vinař vážanský

### Vinařův pohřeb

*Rozhlížím se kolem sebe*

*- kolik hodných lidí*

Těžko vinaři umírat.

Kdy? Na jaře?

Réva tváře zakrývá

když vinohrad zakvétá?

Nebo teď, když už víno

ve slupkách vaří

na prahu krásně slunného

měsíce září?

Nebo když mladá vína blázní

a v každém okamžení

mohou něco neslušného

provést?

Jsou-li ještě slepá?

V čase, až se bečky zklidní

a vína už začínají

mít svou tvář,

a což teprve

když jsou vína již dospělá?

Rád bere klíče hospodář

od archivního sklepa!

Teď!

Řekl Pán.

Asi potřeboval poradce

ve věcech vína,

asi si tam nahoře

nevěděli rady s vinohrady

nebo se jim v bečkách

vína pohnula...

A Tonda šel

s hlavou, jak měl ve zvyku

rovně posazenou

a jen připomněl nám,

co tu ještě zůstáváme:

Nejlepší hrozny

jsou stejně ty

z Nadhumení

važte si těch z Vážan!

(Odešlo s tebou kus domu, vážanské obce,

radostí i moudrostí,

ale to nejlepší zůstává – životní cesta!)

*Rozhlížím se kolem sebe kolik hodných lidí!*

*Je to i odlesk tvého jména*

*Tondo, Toníčku!*

28. 8. 2001 (Odešel nám kamarád – pan Antonín Měšťánek)